

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Soru Cevap

Cezayir’de Uluslararası Nüfuz Çatışması Gerçekliği Nedir?

Soru:

Halkı Müslüman olan ve 132 yıl süren Fransız işgaline karşı verilen cihatta bir milyon şehit veren bu ülkede, Cezayir zorbalılarının korku engelini aşarak 22 Şubat 2019’da halk gösterileri patlak verdi ve günümüze değin devam ediyor. Ama İslam’a çağrıda bulunulmuyor! Bunun nedeni ne? Cezayir’de uluslararası nüfuz çatışması gerçekliği nedir? Bu çatışmanın olaylarda bir rolü var mı? Sonra özellikle seçimlerden ne bekleniyor?

Cevap: Cevabın açıklığa kavuşması için aşağıdaki hususlara bir göz atacağız:

Birincisi: Gösterilerde İslam’a çağrı yapılmamasının nedeni:

1- Evet, Cezayir otantik bir İslam ülkesidir. Devlet, doksanlı yılların başında adil ve özgür seçimler için kapı aralamış gibi görüldüğünde, Allah’ın Şeriatının hâkim kılınması çağrısının baskın geldiği, milyonlarca insanın Cezayir sokaklarında bu çağrıyı dillendirdiği kanıtlanmıştır. Avrupa ortalığı velveleye vermiş, Fransa, askeri müdahale tehdidinde bulunmuştu. Fransa ve Avrupa, 1992’nin başında Cezayir yöneticilerden 1991 yılında yapılan seçim sonuçlarını kabul etmemelerini istemişti. Ordu, yaptığı müdahale ile ülkenin kontrolünü ele geçirdiğini açıklamıştı. Cezayir’deki yöneticilere en önemli destek, sözde “aydınlanmanın” başkenti olarak adlandırılan karanlığın başkenti “Paris”ten gelmişti... Fransız gizli servisi, uydusu yerel güvenlik birimlerinin işbirliğiyle barbarca katliamlar kıvılcımını ateşlemiş, doksanlı yıllarda tüyler ürpertici katliamlar işlenmişti. Katliamlarda yüz binlerce Cezayirli Müslüman hayatını kaybetmişti... Cezayir rejimi, arkasında da Fransa ve İngiltere, utanmadan çekinmeden bu katliamları İslamcılara yamamıştı. Musibet yaygınlaşmış, her damla kan ve katliam ile İslamcılar arasında bir link kurulmuştu. Yaklaşık on yıl süren bu döneme “kara on yıl” adı verilmişti. İnsanların kafasına İslam’a çağırılar korkusunu yerleştiren rejim, İslam’ın hakem kılınmasına çağırılar herkesin yeniden kara on yılın dönüşünü istediğini iddia etmişti! Fransız basını, bu sindirmenin bayraktarlığını yapmış, İslam korkusu Paris’teki politikacıların bir saplantısı haline gelmişti. Cezayir’deki halk gösterilerinde İslam çağrısına yönelik Fransa ve Avrupa’nın bu korku ve saplantısı, Cezayir rejimine sirayet etmişti. *“Ülkede karar alıcılara yakın kesimler, İslamcıların laiklere darbe yapacakları, laiklerin enkazı üzerine hatta gerekirse cüsseleri üzerine İslam Devletini tesis etmeyi planladıkları şayiasını yaydılar...”* [21.03.2019 Independent] Dolayısıyla rejim, kan dökmeye hazır “radikal İslam ucubesine” karşı sabah akşam halka uyarılarda bulunuyordu! Oysa Müslümanların peşine düşen, kan kusturan rejimdi. *“Cezayir güvenlik güçleri, FIS kurucularından ve muhalif olarak bilinen Ali Belhac’a saldırdı ve sokakta linç etmeye kalktı.”* [23.02.2019 Arabi21] Yani Cezayir’deki protestoların patlak vermesinin ikinci günü...

2- Buna ek olarak “İslami terörizmi” genel bir başlık olarak benimseyen Amerika, İslam’a karşı bir savaş yürütmektedir. İslam dünyasındaki bütün samimi partileri, hareketleri, dernekleri ve kişileri hedef alıp terör yaftası vurmakta, bayraklar gibi İslami sembolleri suç saymaktadır... Şeri hükümlere bağlılık gösterenlere aşırılık, terörist vs. damgası vurmaktadır. İşte bütün bunlar, Cezayir’deki halk gösterileri çağrısına gölge düşürmüştür.

3- Cezayir’deki gösterilerde İslami taleplerin ön planda olmamasının nedenlerinden biri, “ılımlı” olarak adlandırılan İslami karakterdeki bazı hareketlere yönelik insanların kafasında var olan yorumlardır. İnsanlar, bu hareketlerin bazen kendilerine muhalif hareketler adını verdiklerini bazen de iktidara ortak olup bakanlık koltuğu kaptıklarını ve mecliste sandalyeye sahip olduklarını gördüler... Bu katılım, bu hareketlerin İslam için çalıştığına inanan, ama sonra rejimle iş tuttuklarını görenler başta olmak üzere geniş bir kesimi etkilemiştir... Parlamentolarda yasama yapmanın, rejimlere katılımın haram olmasından, İslam’da hiçbir yerinin olmadığından söz etmiyorum bile... Bu durum, Cezayir’de az olmayan bir kesimi, gösterilerde İslam’ı anmamaya sevk etmiştir.

4- Son olarak Cezayir’de uluslararası nüfuz çatışması yaşansa da, Batı özellikle de “Fransa”, laik kültürü yaymak, uşağı laik liderler aracılığıyla Cezayir’de siyasi nüfuz elde edebilmek için

gösterilerde onları ön plana çıkarmak için çalışsa da, bilindiği gibi Cezayir'deki uluslararası çatışmanın tarafları, Cezayir'in İslami kimliğini yok etmek ve devletin laik karakterini barizleştirmek konusunda tamamen hemfikirdirler.

İşte Cezayir'deki halk gösterilerinde, laik karakterin barizleşmesini kolaylaştıran köklü nedenler bunlardır. Tüm bunların arkasında Batı ve ajanlarının şarlatanlığı, dezenformasyonu ve siyasi kurnazlığı yatıyor... Görünüşte gösterilerde İslam'ın belirginleşmesi önlenmiş olsa da ancak İslam, bir milyon şehit veren Cezayirlilerin kalplerinin en derinliklerinde yerleşik ve köklüdür. Doğuşu pek fazla sürmeyecektir Allah'ın izniyle. Hiç şüphesiz yarın, bekleyeni için çok yakındır.

“Allah, işinde galiptir. Allah her şey için bir kader tayin etmiştir.” [Talak 3]

İkincisi: Cezayir'deki uluslararası çatışmaya gelince:

1- İngiltere ve Fransa:

A- 1965 yılındaki Bumedyen darbesinden bu yana bazı Fransız tümörleriyle birlikte Cezayir'de İngiliz etkisi yerleşiktir... Fakat Cumhurbaşkanı Şadli, Fransa ajanı Halid Nizar'ı 1993 yılında görevden aldıktan sonra Fransa'nın ordu içindeki etkisi yavaş yavaş zayıflamaya başladı. O derece ki Fransa, siyasi sadakatten ziyade “askeri kültüre” bağımlılıkla yetindi. “İngiliz” yanlılığıyla bilinen Buteflika, 1999'dan itibaren uzun süren görev süresi içerisinde bu Fransız tümörlerini yaygara koparmadan kademeli şekilde tedavi etti. Fransız etkisinin devlet aygıtlarından tasfiyesi meselesi, daha çok spor müsabakasını andırmıştır. Yani müsabaka niteliğindeki nüfuz meselesinde taraflarda herhangi bir ısınma belirtileri görülmemiştir. Fakat Buteflika'nın, 13 Eylül 2015'de İstihbarat Başkanı “General Tefvik lakaplı” Muhammed Medyen'i görevden alması, büyük ölçüde ordudan tasfiye edilen ve Cezayir'deki Fransız etkisi için neredeyse yegâne temel güvenlik direği olarak kabul edilen istihbarat odaklı Fransız nüfuzuna incitici bir darbe vurmuştur. Bu acı darbe, Cezayir'de nüfuz sahibi bu iki ülke arasındaki ilişkide sönen küller altındaki ateşi yeniden alevlendirmiştir...

B- Gerçekleşen iki olay, Cezayir'deki İngiliz-Fransız nüfuzu arasındaki müsabakayı, spor müsabakasından dışarı taşırır. Aralarındaki çatışma, “kemik kırma” aşamasına geçmemiş olsa da daha çok “bilek güreşini” andırır bir hal almıştır... Aralarındaki müsabakayı kızıştıran bu iki olay şudur:

Birincisi: 2016 yılında İngiltere'de düzenlenen AB'den çıkış “Brexit” referandumu ile İngiltere-Fransa arasındaki çatlak genişledi. Bu çatlak, İngiliz Başbakanı May ile müzakerelerde Fransa'nın “AB” uzlaşmaz tavrında açıkça belirginleşti. Yeni Başbakan Johnson'un anlaşmasız da olsa AB'den çıkış planında da açıkça görüldü. Oysa anlaşmasız çıkışın Fransa'ya vereceği zarar büyüktür. Aralarındaki bu anlaşmazlık, nükleer anlaşmadan çekildikten sonra Amerika'nın İran ile krizi tırmandırma konusunda da açıkça kendini gösterdi. Fransa, Amerika'nın pozisyonundan farklı bir pozisyon alırken, İngiltere, Amerikan pozisyonuna daha yakın bir pozisyon aldı. Aralarındaki çatlaklıklar genişlemeye devam etti. İngiltere-Fransa arasındaki bu yeni anlaşmazlıklar, Cezayir gibi diğer yerlerdeki pozisyonlarına da yansdı...

İkincisi: 22 Şubat 2019'da Cezayir'de halk gösterilerinin patlak vermesiyle Fransa, Cezayir'de istikrarsızlığın olduğunu gördü. Cezayir'de İngiliz etkisinin temellerinin sarsılmasının, daha büyük ölçüde nüfuz elde etmek için iyi bir fırsat olduğunu düşündü. Diğer bir deyişle spontane halk gösterileri, 2015 yılından beri Fransa'nın içinde yanan gizli ateşi gün yüzüne çıkardı!

C- Bunun sonucu olarak aralarındaki rekabet, “bilek güreşi” düzeyine geçti. Güvenlik birimleri, Kayid Salih'i Genelkurmay Başkanlığından uzaklaştırmak için askeri darbeye benzer bir planın olduğunu deşifre ettiler. Askeri darbe gerekçesiyle güvenlik güçleri, Fransa'nın Cezayir'deki en güçlü ve en tehlikeli adamları olan ve önceden istihbarat başkanlığı yapmış Muhammed Medyen (General Tefvik) ile Beşir Tartag'ı 05 Mayıs 2019'da tutukladılar. Birkaç gün sonra 09 Mayıs 2019'da İşçi Partisi Genel Sekreteri Louisa Hanun tutuklandı. Said Buteflika da bunlara eklenebilir. Fransa'nın adamlarının, özellikle de kardeşi Cumhurbaşkanı Buteflika'nın istifasının ardından onu saflarına çekmiş oldukları görülüyor... Bunlar, yargılandı. “Cezayir'deki askeri mahkeme, dört sanığı orduya zarar verme ve devlete karşı komplo kurma iddiasından suçlu bulunarak 15 yıl hapse mahkûm etti. Said Buteflika, İşçi Partisi Lideri Louisa Hanun ve eski İstihbarat Başkanı Muhammed

Medyen mahkemedede hazır bulundu... Mahkeme heyeti aynı davada yargılanan eski Savunma Bakanı Halid Nizar'ı gıyabında 20 yıl hapsine hükmetti. [25.09.2019 Skynews Arapça] Fransa, tutuklamalar sebebiyle Cezayir'deki askeri liderliğe karşı ortalığı velveleye verdi. 18 Mayıs 2019 tarihli İngiliz Independent gazetesine göre Louisa Hanun tutuklandığında aralarında eski Başbakan Jean-Marc Ayrault da olmak üzere 1000 Fransız, serbest bırakılması için imza kampanyası başlattı. Gazeteye göre "Parlamentoda Fransız Cumhuriyetçi Parti milletvekili Jean Lassalle, olayların ülkesinin çıkarlarına yansımaları konusundaki endişesini dile getirdi. Yerleşik milliyetçilik bileşeni ve çerçevesinde Cezayir'deki askeri kurumlarda yeni nesil subay ve generallerin yükselişinin, özellikle de kültürel, ekonomik ve politik yönden Cezayir'deki Fransız çıkarlarını tehdit ettiğini söyledi." Bu, Fransa'nın yaşananlardan kaygılı olduğunu gösteriyor. Yani Genelkurmay Başkanı tarafından desteklenen rejimdeki İngiliz cephesi ağır bassa da, aralarındaki bu çatışma biraz da olsa kızışma eğilimine girmiştir.

2- Amerika'nın Cezayir sahasına sızma girişimleri:

ABD medyası, Sosyalist Güçler Cephesi Genel Sekreteri Kerim Tabbu gibi gösterilerde belirginleşen bazı şahsiyetlerin reklamını yaptı. Bu bağlamda 12 Eylül 2019'da Amerikan El Hurra televizyonu, onu "Gösterilerin en önde gelen yüzü" olarak tanımladı. Gösteriler kapsamında Cezayir'in başkentinde gerçekleşen yürüyüşlere önderlik eden videolarını yayınladı. Diğer partiler gibi olmadığını, gerçek bir iktidar muhalifi olduğuna dair propagandasını yaptı." Bu, Cezayir'deki halk gösterilerindeki bu gibi aktivistler ile ABD'nin temas içinde olduğunun bir göstergesi olabilir. Güvenlik güçleri, "ordunun moralini zayıflatma" suçlamasıyla bu ve diğer aktivistleri tutukladı. ABD'nin, Cezayir'deki halk gösterilerinin sembol şahsiyetleri ile temas kurmuş olabileceğini varsaysak da ki muhtemeldir, ancak bu kişilerin, Amerika'nın arzusu doğrultusunda Cezayir'deki politik yaşamı etkileme kapasiteleri sıfırdır. ABD, şuana değin ordu veya devlet kurumlarına sızabilmiş değil...

Tüm bunlardan ötürü Cezayir arenası, Amerika-Avrupa çatışmasından neredeyse yoksundur. İngiltere-Fransa çatışması yaşanıyor. Sahadaki Fransız dallarını budamak için İngiltere ve askeri düzenin ciddi gayretleri söz konusu... ABD, Cezayir'deki Avrupa nüfuzuna sızma girişimlerinde başarılı olamadı. Ancak Cezayir'deki iktidar çetesi, krizin -halk gösterilerinin- uzaması durumunda Amerika'nın yıllardır uğraştığı sızmayı gerçekleştirmesinden korkuyor. Hatta yandaşlarını aktifleştirmek ve onlar için fırsat yaratmak için gösterilerin uzamasından Fransa bile istifade edebilir.

Üçüncüsü: Seçimlerden ne bekleniyor konusu ise şu şekilde okunabilir:

1- İngiltere, şuan ki iktidardakiler ve askeri liderlik, devlet kurumlarından büyük ölçüde Fransa'nın adamlarını tasfiye etmeyi başardılar. Bu yüzden bu düzen, özellikle de gösteriler devam ederken konjonktür değişmesin diye seçimlerin bir an önce yapılması için bastırıyor. Kayid Salih yaptığı açıklamada, "Daha önce cumhurbaşkanlığı seçimlerinin hızlı bir şekilde yapılması gerektiğini konuşuyorduk. Şimdi ise seçimlerin belirlenen tarihlerde gerçekleşeceğine eminiz" dedi. [14.09.2019 Independent] Yanı sıra Kayid Salih, net bir tutum alınmasını istedi. Yaptığı açıklamada "Şuan ki durum, net bir tutum almayı gerektiriyor. "Sopayı ortadan tutmayı değil... Ya Cezayir'lesiniz ya da düşmanlarla." ifadelerini kullandı. [14.09.2019 Independent] Bu, İngiliz uydusu iktidar düzeninin bugün işi bitirmek için acele ettiğinin bir göstergesidir. Çünkü işlerin nispeten lehine işlediği görülüyor. Fransa ve uydusu güçlere gelince, seçimlerin yapılmasına karşı çıkıyorlar ya da elverişli bir ortama kadar ertelenmesini istiyorlar. Fakat bu konuda kamuoyuna açıkça açıklama yapmıyorlar. Diplomatik bir dille ülkenin geleceğine Cezayir halkının karar vereceğini söylüyorlar!

2- İktidar düzeni, renk değişiminden sonra yandaşı iki adayı cumhurbaşkanlığı seçimlerine sokmaya çalışıyor. "Perşembe günü eski başbakan Ali Bin Felis ile Abdülmecit Tabun, 12 Aralık'ta yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday olacaklarını açıkladılar." [28.09.2019 Reuters] Bu kişiler ve benzerleri, iktidar düzeninin güvenilir yüzleridir. Bazıları bugün muhalefet rolü oynuyor. Özgürlük Öncüleri Partisi'nin lideri Ali Bin Felis, kendini muhalefet partisi olarak lanse ediyor ve değişime çağırıyor. Bin Felis, 2000-2003 yılları arasında Buteflika rejiminde Başbakanlık yaptı. Diğer bir deyişle bu düzen, Cezayir halkını oyuna getirip gösterileri sonlandırmak umuduyla yeni yüzlerle rejimi nispeten yenilemek istiyor!

3- Bununla birlikte aynı sistem altında seçimler yapılmasını reddeden spontane halk gösterilerindeki çok daha geniş kesimin, rejim ya da seçimleri destekleyen sözde muhalefet partileri

sempatizanlarından çok daha güçlü olduğu görülüyor. Bu yüzden ülke, şu iki olasılıktan birine gebedir:

- Ya şuan ki iktidar düzeni, 18 Nisan 2019'da yapılacak seçimleri ertelediği gibi son anda bu seçimleri de ertelemek zorunda kalacak...

- Ya da büyük ölçüde düşük katılımlı seçimler gerçekleşecektir. Yani bazı güçler gösterilerden çekilse bile seçimler olmamış gibi kitlesel gösteriler devam edecektir. Ama bu durumda konjonktür, şiddet eylemlerine elverişli hale gelecektir. İktidar, yasal Cumhurbaşkanı seçimi gerçekleştirdi, kararlarına uymak gerekir diyerek gösterileri sonlandırmak için şiddete başvurabilir! Böylece işler, almak-vermek arasında bir kargaşa içinde devam edecektir!

4- Hâlihazırdaki gösteriler, gerçek bir değişim veya etkili bir kalkınma gerçekleştiremez. Çünkü gösteriler, spontane olarak belirmiş olsa da İngiltere ve Fransa'nın, yandaşları ve uşaklarının müdahalesiyle, özellikle de askeri liderliğin rejimin yanında saf tutmasıyla, etkinliğini kaybetmiştir. Dahası askeri liderlik, rejimin köklü bir parçasıdır. Emreder, yasaklar. Ordu, bu soylu Müslüman halka sadakat gösterirse, değişim gerçekleşebilir. İngiltere ve Batı ajanı üst düzey generallerin bertaraf edilmesinin, subaylardan samimi bir grubun ordu içindeki dizginleri ele geçirmesinin, akabinde ümmetin İslam temelinde arzuladığı gerçek değişim için nusret vermesinin ardından bu mümkündür ve gerçekleştirilebilir... Bu, askerlerin iktidarda tutunacağı anlamına gelmez. Aksine hakka nusret ehli olacaklardır. İslami hayatın yeniden başlamasıyla ve Raşidi Hilafetin kurulmasıyla kapsamlı değişim için ümmetin beklediği gerçek liderlik gelecektir. Hilafet, ümmeti kalkındıracak, arazi ve hayvanları ihya edecektir. Onun sayesinde Allah'ın olmanızı istediği gibi olacağız.

“Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız.”

[Ali İmran 110]

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * نَصُرَ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

“O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.” [Rum 4-6]

H.04 Safer 1441
M.03 Ekim 2019